

DEMÖTSIÄRE

— Kungen Ingemar Stenmark och Pionjären Olle Rimfors.

Slalompionjären Olle Rimfors, 83, som släpper en bomb i skidvärlden

Av PIA NORDSTRÖM

Alla vet vem Ingemar Stenmark är. Slalomkungen. Men bara de verkliga entusiasterna känner till Olle Rimfors. Pionjären.

Han som satte igång alltihop på 30-talet — och som nu på lördag sitter på hedersplatsläktaren i Åre.

I ett litet brunt hus med gröna skorstenar vid Ullån i Åre bor Olle Rimfors, 83.

Han har valt läget själv. Exakt lika långt till Mullfjället, Renfjället och Åreskutan. Just som det

anstår en riktig fjällräv.

Huset är lätt att hitta för ute på bron står fem par skidor fastsatta mot väggen. Både för längdåkning och utförsåkning och så ett par gamla hederliga för både och.

— Det är praktiskt att ha dem ute, säger Olle. Då finns de ju där när snön kommer.

Olle har åkt skidor i snart 80 år. Han fick sina första 1901.

— Skidåkning var ingen sport på den tiden, berättar han. Det var bara nybyggare och lappar som åkte för att de var tvungna.

Men Olles pappa var trävaruhandlare och köpte skidor till Olle och hans systrar på en resa till Kristiania (som Oslo hett då).

Till Österrike

Olle kom så småningom som militär till I 5 i Östersund och använde all sin lediga tid till att åka skidor i Åre eller på Frösön.

Från 1927 hade han genom Skidfrämjandet alpina kurser i Storlien, men 1934 tyckte han att allt stod och stampade på samma fläck. Efter att ha sett en skidfilm från alperna "Skidskornas under" gav han sig i väg till Österrike tillsammans med kompisen Sigge Bergman.

Där hade en bondpojke, Hermann Schneider startat skidskola för rika furstar och dollarprinsessor.

— Skidor hade kommit till alperna med engelsmän som reste mycket och hade köpt dem i Telemarken i Norge, berättar Olle.

Olle och Sigge hade det knäpigt och käkade frallor vid stugknuten, när furstarna och prinsessorerna åt på Gasthaus. Till brödet hade de (vatten) i termos och smör i tomma vallburkar.

Men de lärde sig en hel del om skidåkning. Och kom hem fulla av iver att lära svenskarna åka utför med låg fästpunkt och "i serpentin".

"Missionär"

Olle gav sig ut som "missionär" över helgerna. I hela mellersta Sverige pratade han på lördagarna och lärde ut skidåkning på söndagarna.

På en 50-tal ställen lämnade han efter sig de första planerna på en slombacke. Där åkare tränar än i dag.

1937 arrangerade han ett första SM i slalom. Då hade hans bok, slalombibeln "På skidor i alperna", kommit ut två år tidigare.

1948 ledde han det första svenska OS-laget i St Moritz. Olle Dahlman kom sexa trots att han skadat en fot och fått smärtstillande medel. I första åket kom han tvåa.

Två år senare blev Olle pensionär och skidlärare på heltid fram till 1966.

Teknikprat

I dag åker han bara privat — och lite försiktigare än förr på grund av utslitna höfter — men han snackar gärna teknik och skriver i flera olika tidskrifter. Och så missar han naturligtvis inte ett åk på TV.

Dagens landslag har han bara träffat per vykort (korta hälsningar från alperna), men han hoppas att det ska bli tid nu när de kommer till Åre.

Då ska det bli teknikprat med Ingemar!

LYFT PÅ HÄLEN INGEMAR — då blir du oslagbar

— Det finns bara en gräns som hindrar Ingemar från att klassa ut alla totalt.

— Det är att klacken sitter så hårt fast i skidan.

Så säger Olle Rimfors utan att tveka trots att han vet att det är en bomb i slalomvärlden.

För det är ju just den låga fästpunkten som är en av grunderna i slalomtekniken.

Men Olle Rimfors menar att det här gäller de traditionella slalomåkarna. De som gör sladdsvängar.

Inte Ingemar Stenmark — för han åker på ett helt eget sätt.

— Han har hittat vägen som gör att sporten kan utvecklas, hävdar Rimfors.

Hemligheten med hans åkning är den här:

— Han tillämpar vår nordiska längdåkningsteknik alpint.

— Han åker genom att vandra mellan skidorna på samma sätt som en längdåkare, står på ett ben i taget.

— Han utnyttjar diagonaleffekten så ofta han kan och han skär sig runt i svängarna genom att "kanta" en skida i taget och hålla den andra upplyftad.

— Han reglerar balansen — framåt, bakåt, i sidled — tack vare genomförlingseffekten och fotlyftningseffekten.

— På så sätt kan han accelerera genom svängarna.

Nästa steg

Men det är här de alpina bindningarna hindrar, enligt Rimfors teori.

— Den diagonala tekniken kräver att man kan kasta fram kroppen så långt att hälen lyfts — om den ska kunna utnyttjas maximalt, säger han.

Olle Rimfors är medveten om att många kommer att skaka på huvudet när de hör hans teori, men han är övertygad om att det är vid hälen nästa utveckling

inom slalomtekniken kommer att äga rum.

Han tycker att det är underligt att inga fler av de svenska utförsåkarna lärt sig åka som Ingemar — diagonalt med skärande svängar.

— Nästan alla de andra försöker härma honom, säger han. Det är bara en tidsfråga när de klarar det. Mahre, Heidegger, Wenzel och Lucher är hemligheten på spåren.

Hemligheten

— Felet är att de inte lärt sig lyfta foten på rätt sätt ännu.

Olle Rimfors berättar gärna bakgrunden till att han tror sig ha kommit Ingemars hemlighet på spåren. Det är ett stycke skidhistoria.

— 1937 lancerade fransmannen Alais något som kallas ruade, han slog bakut som en häst i svängarna och vann tid. 1952 kom norrmanen Stein Ericson med en variant på ruanden. Han slog bakut och bytte från en skida till en annan i fyra steg.

Det gav Olle Rimfors i Åre idén att försöka kombinera Steins ruade med diagonaltekniken. Men 1957 la han av försöken och anammade, som övriga skidvärlden, den nya österrikiska skolan.

Försöken föll i glömska tills Olle en dag i TV fick se en kille åka suveränt — med precis den teknik han själv provade på 50-talet.

Det var Ingemar Stenmark.

Foto: SVEN HÖRNELL

Olle Rimfors på 50-talet i landets brantaste backe vid riksgrensens. Inte många vågar ge sig utför, men Olle vågade och många av hans elever. Bland andra nuvarande kungen och hans systar.

ATEN

— på gränsen till det otroliga

Det märkliga Akropolis med sina antika tempel och sina fantastiska skulpturer slutar aldrig att fascinera. Det hela verkar nästan otroligt. Och nästan lika otroligt är det att denna 2-miljonersstad har så fantastisk mycket att bjuda på — inte bara ett hektiskt nöjesliv. Ta till exempel den gamla stadsdelen med sitt myller av gränder späckade med tavernor och bazarer. Eller hamnstaden Pireus, där man kan sitta på kajen och inta en läcker måltid. Och visst är det otroligt att man utanför en sådan stor stad kan hitta så fantastiska badplatser. Men det allra märkligaste, är att man även finner en vardagsverklighet som är lika fascinerande.

Välkommen till det otroliga Aten!

Grekiska Statens Turistbyrå

Grev Turegatan 2, Box 5298, 10246 Stockholm
Tel. 21 11 13

